

forstaaet. Det skal jeg imidlertid ikke lægge saa stor Vægt paa. Hovedsagen er, hvad de Herrer siger offentlig. Offentlig har de ønsket det Ændringsforslag gennemført, som vi havde stillet, og de har endvidere sagt, at det Forsøg paa at forbedre Stillingen, som de Konservative havde gjort, duer slet ikke, saa vil de hellere beholde det, de havde i Forvejen.

Ordføreren (Jensen [Klejs]): Det var min Agt forinden Vedtagelsen af Tobaksbeskatningsforslaget at gøre en kort Bemærkning. Da nu dette Forslag er berørt fra anden Side, ønsker jeg allerede paa det nuværende Tidspunkt at oplyse, at Udvalget mellem anden og tredje Behandling har haft et Møde, ved hvilket de Repræsentanter, der har henvendt sig til Udvalget forud for og under dettes Behandling af Sagen, var til Stede og gav Udtryk for deres Opfattelse. De har klart og bestemt udtalt, at de langt foretrak den Form, hvori den højtærede Finansministers Forslag blev fremsat, for den Form, det vilde have faaet ved Vedtagelsen af Flertallets Ændringsforslag. Det siger sig selv, at de finansielle Virkninger af de Ændringsforslag, der fra Repræsentanternes Side fremkom under dette Møde nu for et Øjeblik siden, ikke kunde blive beregnet, saa at Finansministeren var i Stand til finansielt at bedømme dem. Det er ud fra disse Betragtninger, jeg anbefaler at stemme for Forslaget om Tobaksbeskatningen.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg finder Anledning til at sige, at den Bebrejdelse, at man ikke har gjort noget alvorligt Forsøg paa at komme den paagældende Industri i Møde, rammer ikke Finansministeren og efter min Mening heller ikke Udvalgets Flertal. Det var paa Forhaand givet efter hele den finansielle Stilling, at der ikke kunde gives Afkald paa nogen væsentlig Del af Indtægten af Tobaksbeskatningen. Man kunde gaa med til en Omlægning af Satser, som fremkaldte en vis Usikkerhed og en Smule Nedgang, som vi altsaa takserede til 300 000—400 000 Kr., hvilket kun var et lille Beløb i Sammenligning med det, det her drejer sig om, men det maatte fra Begyndelsen af staa fast, at den Omlægning af Satserne, der skulde finde Sted, maatte hvile i sig selv, og at Statskassen ikke kunde give Afkald paa nogen væsentligere Del af Indtægten af Tobaksbeskatningen. Naar saa Tobaksfabrikanterne erklærer — og det har de erklæret i det sidste Aktstykke, som er indgivet til Udvalget —, at det,

de ønsker, er Nedsættelser, at de store Satser opløses i smaa, saaledes at Regelen er en Formindskelse, paa visse Punkter status quo og paa intet Punkt Forøgelse, naar man altsaa skal opløse større Skatteklasser i mindre efter det Princip, giver det med Nødvendighed en meget betydelig Nedgang i Indtægten, som gjorde det nødvendigt for Ministeriet af finansielle Grunde ikke at acceptere Tobaksfabrikanternes Forslag. Her er der saaledes ikke Tale om Mangel paa Imødekommenhed overfor Industrien, men om, at Finansministeriet maa hævde sit Standpunkt, som er den finansielle Nødvendigheds Standpunkt, og sige: Indenfor dette skal jeg imødekomme Industrien saa meget som muligt. Men en saadan Imødekommen er afskaaret derved, at Industrien siger: Vi sætter ikke Pris paa en saadan Omfordeling, naar Resultatet skal være status quo finansielt, for vi kan ikke gaa med til nogen som helst Forøgelse af noget som helst Prislæg indenfor vort Fag. Derved er Overenskomsten paa Forhaand umuliggjort, uden at der er vist Mangel paa Imødekommenhed, hverken af Finansministeriet eller af Udvalgets Flertal; jeg fandt tværtimod Anledning til at udtale, at ved den endelige Ordning af dette Forhold, som skal finde Sted ved den store Skatterevision, er det naturligvis min Hensigt i videst muligt Omfang at raadføre mig saa vel med Industriens Ledere som med Arbejderne om den hensigtsmæssigst mulige Ordning af Skatteklasserne. Og det vil med Lethed kunne ske gennem Tobakskommissionen, idet der i denne sidder Repræsentanter for de forskellige Grene af Tobaksindustrien.

Endelig skal jeg sige til Hr. Henningsen, som lagde Ansvar for, at disse store Beløb vilde blive nødvendige, over paa mig. Ja, det Ansvar tager jeg, jeg vil ikke sige med Glæde, men uden Betænkning; thi som Forholdene ligger, med de Maaned for Maaned synkende Statsindtægter og med de stigende Krav til Statskassen, er der desværre ikke nogen Tvivl om, at disse Beløb vil være i allerhøjeste Grad nødvendige.

Korsgaard: Overfor det ærede Medlem Hr. Wilmann vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at Tobaksfabrikanternes Forslag finansielt set var væsentlig bedre end det, som Mindretallet foreslaar, idet det omtrent ligger midt imellem det, som Mindretallet, og det, som Flertallet foreslaar, saa Tobaksindustrien som saadan har ikke ved sit Forslag krævet saa vidtgaaende Reduktioner, som Mindretallet foreslaar.

Med Hensyn til, hvad der er det afgø-